

سخنی کوتاه درباره انتخابات مجلس و ترکمن ها

تا اواخر امسال (1382 شمسی) انتخابات دوره هفتم مجلس شورای اسلامی برگزار خواهد شد. ارزیابی و عملکرد ما بعنوان نیروهای ملی در این رابطه چگونه میتواند باشد؟

قبل از وارد شدن به این بحث بایستی اشاره ای کلی به نقش مجلس در حاکمیت و تحولات آن نمود. بنا به ساختار قدرت در جمهوری اسلامی، مجلس توانایی کافی در تأثیرگذاری در تحولات سیاسی و اجتماعی در ایران نداشته است. بخصوص دوره ششم مجلس به دلیل گسترش درگیریهایی قدرت بین جناح های حکومتی و بر اثر اقدامات ارگانهای تحت کنترل محافظه کاران در بسیاری جهات خلع قدرت شده است. تقریباً تمامی لوایح مصوبه مجلس در شورای نگهبان رد شده است. ولی با این حال کنترل مجلس توسط اصلاح طلبان حکومتی در ایجاد برخی تعادل های سیاسی در جامعه که مفری برای برخی اقدامات سیاسی و اجتماعی میگردید، مهم بوده است.

اقدامات برخی نمایندگان، بخصوص نمایندگان مناطق ملی در طرح مسایل و مشکلات منطقه ملی خود، فعالیت های فرهنگی اجتماعی و سیاسی آنها در مناطق انتخابیه خود، حمایت گسترده از فعالیت نیروهای ملی خود و شرکت در کمیسیونهای مختلف مجلس می توانستند بر خا مؤثر واقع گردند. لازمه این امر نیز دارایی برخورداری از توانایی های سیاسی علمی و اجتماعی و از سوی دیگر احساس مسؤلیت در قبال مردم خود می باشد.

از هم اکنون این بحث مطرح شده که آیا بایستی در انتخابات شرکت کرد و یا آنرا تحریم نمود. هر کدام از نیروهای اپوزیسیون در تأیید و یا رد آن دلایل مختلفی ارائه می دهند. اما برای ما بعنوان نیروهای ملی مسئله از زوایای دیگری نیز مطرح است.

حکومت جمهوری اسلامی از اعطای حداقل حقوق ملی ما، حتی آنچه را که در قانون اساسی خود آورده است، خودداری نموده است. در مقابل هر اقدام فرهنگی و اجتماعی مستقل کارشکنی و مقاومت می نماید. این رفتار سرکوبگرانه بخصوص در ترکمنصحر بسیار گسترده است. ترکمن ها از هر لحاظ تحت شدید ترین فشارها و کنترل های اجتماعی و سیاسی قرار دارند. در کردستان 86 نشریه کردی زبان منتشر می گردد (البته اقدامات فعال و گسترده نمایندگان فراکسیون کرد در مجلس را نیز در این راستا بایستی در نظر گرفت). اگر حوادث سالهای 57-58 گنبد عامل کنترل و فشار بر ملت ترکمن به حساب آید، آنچه که در کردستان در آن سالها گذشت ابعاد بسیار گسترده تر و طولانی تری داشته است. پس مسئله را از زوایای دیگر و در نقاط دیگر جست.

سیاست های آسیمیلاسیون ملت ترکمن در تمامی جهات با شدت و حدت تمام در حال عمل است. با توجه به همه این پارامترها بطور کلی انتخابات در مناطق ملی، همانند ترکمن صحرا را از چند جنبه میتوان مورد بررسی قرار داد.

با نزدیک شدن انتخابات مجلس و یا شورای شهر، که نمایندگان با آراء مردم بایستی انتخاب گردند، جنب و جوش و تحرکات بسیاری در میان مردم ایجاد میگردد. تشکلهای و محافل مختلفی بنیان نهاده می شوند. کاندیدها و دیدگاه های آنان در مورد مسائل منطقه و مسائل عام جامعه مورد بحث قرار می گیرد. در اینجا ستم های ملی که بر ملت ترکمن روا میگردد کم و بیش مطرح می گردند.

محافل و تشکلهایی که در این رابطه ایجاد میگرددند و روابط میان آنان جهت هماهنگی بسیاری امور انتخاباتی محمل های بسیار مناسبی برای طرح مسائل و مشکلات ملی مردم ترکمن میتواند باشد. کاندیدها نیز برای جلب حمایت مردم و آراء آنها دردها و مصائب جامعه را بر می شمارند.

بایستی از این محافل که زمینه های ایجاد تشکلهای پایدارتری میتوانند باشند استناده نمود. در این تشکلهای بایستی که وضعیت نابهنجار منطقه، سیاستهای آسیمیله کردن ترکمنها، مشکلات و ستم هایی که از جانب حکومت اعمال میگردد را بیان نمود. بایستی آن احساسات، غرور و هویت ملی را که در پس گرد و غبارهای سیاستهای شوونیستی و آسیمیلاسیون رنگ باخته، بیدار نمود.

همه این امکانات در صورت شرکت در انتخابات تأمین می‌گردد. تحریم انتخابات در مناطق ملی، با توجه به شرایط ما، نمیتواند در مقایسه با شرکت در آن دستاوردهای مثبتی داشته باشد.

مسئله دیگری که در زمان انتخابات و تدارکات آن ضرورت می‌یابد تلاشها در جهت هماهنگی و اتحاد ترکمن‌ها است. این هماهنگی‌ها تا کنون در هر انتخاباتی، علیرغم وجود برخی اختلافات، در نتیجه زحمات و تلاشهای بسیاری از روشنفکران ترکمن بوجود می‌آمد. اما حصول این هماهنگی‌ها و وحدت عمل‌ها همیشه با کارشکنی افراد مخربی همراه بوده است که برخا در ضربه زدن به جامعه ترکمن‌ها موفق نیز بوده اند که نمونه آن انتخابات اخیر شورای شهر گنبد بود. حکومت تلاش کرده و خواهد کرد که از طریق عوامل خود مانع همبستگی و وحدت ترکمنها گردد. از طریق وحدت و همبستگی میتوان به بسیاری از خواستهای ملت جامعه عمل پوشاند. حکومتی که در مقابل خواستهای ملی ملت قرار دارد منافعتش در پراکندگی ملت و عدم توافق و تفاهم آنها است. در این رابطه مسلم اینکه یک نفر غیرترکمن نخواهد توانست مانع تلاشهای همگرایانه شود. این افراد بطور یقین افراد هویت باخته ترکمن خواهند بود که در لباسهای گوناگون در راه توافقت کارشکنی خواهند کرد. همانطور که اشاره شد در انتخابات شورای شهر گنبد شاهد عملکردهای مخرب این افراد و در نتیجه شاهد دسته بندی های نابخردانه بودیم. درست در زمانی که، علیرغم دسته بندی‌ها و اختلاف نظرات توافقهایی حاصل می‌شد این عوامل وارد میدان شده و با تخطئه‌ها و با ایجاد دسته بندی‌هایی جدیدی توافقات را بر هم می‌زدند. نتیجه اینکه علیرغم اکثریت ترکمن‌ها در گنبد، در شورای شهر اکثریت از غیر ترکمن‌ها انتخاب شدند. دیدیم که آنها بر طبل شادی کوبیدند و خوشحال و شادمان که ترکمن‌ها نتوانستند حداقل همکاری و توافق لازم را داشته باشند.

وظیفه روشنفکران و افراد متعهد به آرمانهای ملت ترکمن است که بهر شکل ممکن مانع تحقق اهداف نفاق افکنانه گردند. بدیهی است که این افراد، که در خدمت منافع افراد و گروههای خاصی بوده و وظیفه ایجاد اختلاف بین ترکمنها را دارند، دارای روابط، امکانات و اختیارات دولتی نیز هستند. بایستی که قدرت مانور آنها با ایستادگی و افشاگری در مقابل آنها خنثی گردد. هر قدر خسته شدن و خود را از این تلاشهای صادقانه به کناری کشیدن همانا خدمت به دشمنان منافع ملت ما خواهد بود.

روشنفکران و پیشروان ملت ما همچنین بایستی از میان کاندیداهای ترکمن، با مشاورات و رایزنی‌ها آن کسی را که نسبت به دیگر کاندیدها از بیشترین آگاهی و توانایی‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و علمی برخوردار است، برگزیده و برای انتخاب وی تلاش کنند.

جانبداری کاندیدها از جبهه اصلاح طلبان و یا محافظه کاران نمی‌تواند حاصلی برای جنبش ملی ما داشته باشد. این هر دو تاکنون به اثبات رسانده اند که حاضر به برداشتن گامی در راه احقاق حقوق ملی ما نیستند. کاندید مورد نظر بایستی مستقل، ملی، آگاه و توانا باشد.

روشنفکران در هر جامعه نقش مهمی در روند پیشرفتهای اجتماعی و سیاسی آن دارند. در جامعه ما نیز نمی‌تواند جز این باشد. سکوت روشنفکران باعث رکود جامعه خواهد شد.

در رابطه با این انتخابات، علیرغم آگاهی عموم، ذکر این نکته لازم است که انتخابات مجلس در ایران انتخاباتی آزاد و دمکراتیک نیست. کاندیدها بایستی از چندین غربال بگذرند تا صلاحیت آنها تأیید شود. مسلماً در شرایط انتخاباتی آزاد و دمکراتیک کاندیدها و شرایط و جو انتخابات بسیار دگرگونتر از این شرایط کنونی خواهد بود. ولی با توجه به شرایط موجود، بایستی از هر امکان و از هر فرصتی برای پیشبرد منافع ملی ملت خود بهره جست.